

Arrest

nr. 95 091 van 15 januari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 22 augustus 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 augustus 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 december 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. J.P. LIPS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 18 april 2011 het Rijk binnen en diende op 19 april 2011 een asielaanvraag in. Op 13 augustus 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Sierraleonense nationaliteit te hebben en geboren te zijn op 5 september 1991 te Freetown. U behoort tot de Fullah etnie en bent moslim. U bent opgegroeid binnen een streng religieus gezin. Het was voornamelijk uw vader die erg religieus was en die u in deze zin wilde opvoeden. Zo bent u tot uw tiende naar een koranschool gegaan in Freetown om nadien, na wat overtuigingskracht van uw moeder, over te schakelen naar een reguliere school. U bent opgegroeid samen met uw twee zussen en twee oudere broers. Uw vader was bovendien niet enkel erg religieus maar kon eveneens erg gewelddadig zijn, zelfs tegenover uw moeder. Op de middelbare school leerde u een meisje, C. H., kennen met wie u in 2009 uiteindelijk een relatie begon. Zij was echter een katholieke christen waardoor u uw relatie verborgen hield voor uw eigen familie. De moeder van uw vriendin was wel op de hoogte van jullie relatie. In de loop van 2011 vertelde u tegen uw moeder dat u een relatie met C. had. Uw vader had dit gesprek opgevangen en reageerde in eerste instantie erg kwaad. Hij stelde u zelfs voor om te huwen met de dochter van zijn zus. U weigerde echter met uw nicht te huwen omdat u en C. aan elkaar beloofd hadden om met elkaar te trouwen nadat jullie jullie studies zouden hebben beëindigd. Jullie legden zelfs een eed in deze zin af. De situatie kalmeerde nadien wat en u zette uw relatie met C. gewoon verder. In november 2011 vertelde C. echter tegen u dat ze zwanger was. Jullie besloten om de zwangerschap voorlopig geheim te houden. In februari 2012 was het niet langer mogelijk om de zwangerschap verborgen te houden, en de moeder van uw vriendin was de eerste die het te weten kwam. De familie reageerde erg verrast en uiteindelijk wilden ze dat jullie zo snel mogelijk met elkaar zouden huwen. De familie van C. trok eveneens naar uw familie om het nieuws van de zwangerschap te melden en hun wens te uiten dat jullie met elkaar zouden huwen. Uw vader weigerde hierop in te gaan en ontkende dat u verantwoordelijk was voor de zwangerschap van C.. Hij reageerde ook erg kwaad ten opzichte van u en sloot u zelfs gedurende twee weken op in uw kamer. U werd gedurende deze periode zelfs geslagen, ook door uw twee oudere broers. Na twee weken opsluiting bleef u weigeren om te huwen met uw nicht waarop uw vader uw oom belde die politiemans is. Hij vertelde uw oom dat u geld had gestolen en dat hij u mee moest nemen naar het politiekantoor. Dit was een valse beschuldiging maar uw oom deed dit vervolgens toch, maar op weg naar het politiekantoor slaagde u erin om te ontkomen door met een stok op de voet van uw oom te slaan. U vluchtte naar een vriend bij wie u twee dagen zou onderduiken. Uw vriend zei dat het niet veilig bij hem was en bracht u na twee dagen onder bij een vriend van hem. Hij informeerde ook naar de situatie van uw vriendin en vernam dat uw vriendin vergif zou hebben ingenomen omwille van de hele situatie en naar het ziekenhuis was overgebracht. Ook uw oom was op zoek naar u, vernam u via uw vriend. U besloot uiteindelijk om het land te verlaten met de hulp van een smokkelaar. Hiervoor keerde u nog eenmaal huiswaarts om geld van uw vader te nemen of te stelen zodat u de Libanese smokkelaar kon betalen. Op 16 april 2012 bracht deze persoon u eerst per wagen naar een voor u onbekend land. Van hieruit namen jullie het vliegtuig waarop jullie na één tussenstop in België zouden aankomen op 18 april 2012. De volgende dag vroeg u asiel aan bij de Belgische asielinstanties.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uw hoofd een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève of een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

U beweert uw land van herkomst te zijn ontvlucht – nadat u als moslim een relatie zou hebben gehad met een christelijk meisje, die uiteindelijk zwanger werd – omdat u de gewelddadige reactie vreest van uw vader en uw oom (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, dd.1 augustus 2012, hierna CGVS, p.4-5).

Volgende opmerkingen dienen echter gemaakt te worden in het kader van het door u aangehaalde asielrelaas. Zo kan vooreerst worden opgemerkt dat uw verklaringen betreffende het tijdstip waarop uw vader te weten zou zijn gekomen dat u een relatie met C. H. zou hebben gehad niet heel erg consistent zijn. Zo verklaart u in eerste instantie dat uw vader een gesprek tussen uw moeder en u zou hebben opgevangen waarbij u aan uw moeder zou vertellen over de relatie tussen u en C. (zie gehoorverslag CGVS, p.4). Wanneer u wat later tijdens het gehoor gevraagd wordt sinds wanneer uw vader op de hoogte was van uw beweerde relatie met C., antwoordt

u dat het sinds 2012 was (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Vervolgens wordt u nogmaals bevestigend gevraagd of het in 2012 was dat uw vader het bestaan van uw relatie met C. is te weten gekomen waarop u positief antwoordt (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Gevraagd wat er dan in eerste instantie gebeurde nadat uw vader jullie relatie zou hebben ontdekt, verklaart u dat u er met uw moeder over sprak, maar dat de problemen begonnen nadat uw vriendin zwanger was (zie gehoorverslag CGVS, p.6). U voegt eraan toe dat uw vader vervolgens, op de dag dat hij het bestaan van uw relatie te weten zou zijn gekomen, erop aangedrongen zou hebben dat u zou huwen met uw nicht (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Gevraagd wanneer uw vader u vertelde dat u zou moeten huwen met uw nicht, antwoordt u dat het in 2011 was, de dag dat u het tegen uw moeder had verteld (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Eerder tijdens het gehoor had u nochtans verklaard dat uw vader slechts in 2012 het bestaan van uw beweerde relatie met C. te weten zou zijn gekomen, terwijl u nu beweert dat uw vader in 2011 u voorgesteld zou hebben te huwen met uw nicht op de dag dat hij uw gesprek met uw moeder zou hebben opgevangen waarin u verklaarde een relatie te hebben met C.. Deze wat inconsistente verklaringen wat betreft het tijdstip waarop uw vader jullie relatie zou hebben ontdekt, komen niet overtuigend over in het kader van het geheel van uw asielrelaas. Er kan enigszins begrip worden opgebracht voor een eventuele vergissing of verwarring van data tijdens het gehoor, maar in deze gaat het toch om een sleutelmoment in het licht van het geheel van uw asielrelaas waarbij u in eerste instantie tot tweemaal toe gevraagd werd wanneer uw vader jullie vermeende relatie zou ontdekt hebben waarop u telkens 2012 antwoordde, om nadien te verklaren dat uw vader in feite in 2011 reeds het bestaan van jullie relatie zou ontdekt hebben.

Verder is het erg opmerkelijk te noemen dat u blijkbaar hoegenaamd geen problemen heeft gekend nadat uw vader te weten zou zijn gekomen dat u een relatie had met een christelijk meisje, zoals blijkt uit uw verklaringen tijdens het gehoor voor het CGVS, – u verklaart immers dat uw vader toen al wist dat ze christen was (zie gehoorverslag CGVS, p.6) – en nadat u geweigerd had om een huwelijk aan te gaan met uw nicht (zie gehoorverslag CGVS, p.6). U verklaart wel dat uw vader in eerste instantie boos was, en u voorstelde om te huwen met uw nicht, maar u beweert verder dat u uw relatie met C. gewoon verder zette en dat C. uiteindelijk zelfs zwanger werd (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Gevraagd of u problemen heeft gekend tussen het moment dat uw vader het bestaan van jullie relatie zou hebben ontdekt en het tijdstip waarop hij de zwangerschap van C. zou hebben vernomen, antwoordt u merkwaardig genoeg dat uw vader niets deed na de discussie en dat hij zei dat hij uw vader bleef ondanks alles (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Verder komt uw verklaring dat uw vader zelfs niet wist wie uw vriendin was – of wat haar naam was – (zie gehoorverslag CGVS, p.6) nadat hij het bestaan van jullie relatie zou ontdekt hebben niet erg geloofwaardig over. Redelijkerwijze kan toch verwacht worden – in het licht van uw asielrelaas – dat uw vader zou willen geweten hebben met welk christelijk meisje u een relatie zou hebben gehad nadat hij dit ontdekt zou hebben. Het komt echter vooral niet erg geloofwaardig over dat uw vaders reactie na diens kennisname van het bestaan van uw relatie en de weigering van u om te huwen met uw nicht enerzijds, en uw vaders beweerde reactie nadat uw vader vernomen zou hebben dat uw vriendin zwanger was anderzijds, zo erg contrasterend zoals u het beschrijft tijdens het gehoor. U verklaart immers dat u in eerste instantie geen of zo goed als geen problemen zou hebben gekend nadat uw vader jullie beweerde relatie zou hebben ontdekt en dat hij u zelfs gezegd zou hebben dat hij uw vader bleef – zelfs nadat hij zou geweten hebben dat u een relatie met een christelijk meisje had en nadat u geweigerd had te huwen met uw nicht – maar dat uw vader, nadat hij te weten zou zijn gekomen dat uw vriendin zwanger was, door het lint ging, u gedurende twee weken zou hebben opgesloten en zelfs tegen uw oom zou hebben gezegd dat hij u moest meenemen naar het politiekantoor onder het voorwendsel dat u geld zou hebben gestolen. Het is dan ook moeilijk te geloven dat hij op een dergelijk gewelddadig en extreme manier zou reageren zoals u beschrijft tijdens het gehoor nadat hij de zwangerschap van uw vriendin vernomen zou hebben. Er kunnen bijgevolg ernstige vragen gesteld worden bij een dergelijk contrasterende reactie van uw vader zoals door u aangehaald tijdens het gehoor.

Verder is het opmerkelijk te noemen dat u blijkbaar geen enkel idee heeft wat uw oom – die politieman zou zijn – met u van plan was of waar hij u naartoe zou brengen nadat uw vader u valselijk beschuldigd zou hebben van het stelen van geld (zie gehoorverslag CGVS, p.8-9). Wanneer u immers gevraagd wordt tijdens het gehoor wat uw oom met u van plan was, antwoordt u dat u het niet weet, dat hij het u niet vertelde en dat hij er niet met u over praatte (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Gevraagd waarom u dan besloot om toch weg te lopen, antwoordt u dat u bang was om opgesloten te worden en dat de gevangenisomstandigheden niet goed zijn in uw land van herkomst (zie gehoorverslag CGVS,

p.9). Hierbij kan opgemerkt worden dat het vreemd is dat u enerzijds veronderstelt opgesloten te worden door uw oom maar dat u anderzijds aangeeft geen idee te hebben wat uw oom met u van plan was nadat hij u meegenomen zou hebben na twee weken opsluiting bij uw thuis, wat ook niet overtuigend overkomt.

Voorts bent u kennelijk evenmin op de hoogte over het lot van uw vriendin wat toch als erg merkwaardig beschouwd kan worden rekening houdende met uw verklaring dat jullie een eed zouden gezworen hebben om met elkaar te huwen en rekening houdend met het door u beweerde aangehouden gedrag om de relatie met C. toch voort te zetten ondanks alle tegenkantingen die jullie zouden gekend hebben. Uw verklaring dat uw vriend u zou verteld hebben dat ze naar het ziekenhuis zou zijn gebracht nadat ze gif zou hebben ingenomen, en dat dit het laatste is wat u vernomen heeft van haar (zie gehoorverslag CGVS, p.9) komt hoegenaamd niet overtuigend over gezien bovenstaande vaststellingen. Het komt met name niet overtuigend over dat u geen andere poging zou hebben ondernomen om het lot van uw vriendin te kennen, en dat u zomaar het land zou zijn ontvlucht, zonder zich te bekommeren of te ontfermen over de situatie van uw vriendin. Zij maakt immers deel uit van het door u aangehaalde probleem dat u in Sierra Leone zou hebben gekend. Wanneer u dit tijdens het gehoor gevraagd wordt komt u niet verder dan te stellen dat u wel bezorgd was maar dat u geen andere optie had en dat u heeft gebeden voor haar (zie gehoorverslag CGVS, p.9), wat niet erg overtuigend overkomt.

Tot slot kan nog opgemerkt worden dat u uw vrees voornamelijk ten opzichte van uw eigen familie situeert, en dat u geen vrees ter sprake brengt ten opzichte van de Sierraleonse autoriteiten. U verklaart wel dat uw oom een politieman is, maar toont op geen enkele wijze aan dat u gezocht zou worden door of problemen zou hebben met de Sierraleonse autoriteiten. Bijgevolg dient - indien de door u aangehaalde problemen aan de werkelijkheid zouden beantwoorden - de mogelijkheid tot bescherming bij de Sierraleonse autoriteiten in overweging genomen te worden, alsook een eventuele mogelijkheid tot een intern vluchtalternatief gezien het lokale karakter van de door u aangehaalde problemen in uw land van herkomst.

U legt bovendien geen documenten neer ter staving van uw asielrelaas, noch ter bevestiging van uw identiteit of nationaliteit.

Uit al het voorgaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker roept de volgende middelen in: "Schending van de wet, in het bijzonder van de artikelen van 62 van voormelde Wet van 15 december 1980 en 2 en 3 van de Wet van 29 Juli 1991 betreffende

de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen; schending van artikel 48/3 van voormelde Wet van 15 december 1980”.

3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

4. Nopens de status van vluchteling

4.1. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, §§ 195 en 196). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten.

4.2. Verzoeker ontvluchtte Sierra Leone omdat hij er problemen had met zijn strenge, zeer religieuze en bovendien gewelddadige vader, die moslim was en derhalve gekant was tegen verzoekers relatie met een katholiek meisje. Toen verzoeker weigerde de relatie te beëindigen, niet inging op het voorstel van zijn vader om met zijn nicht te trouwen en zijn vriendin bovendien zwanger raakte, werd hij door zijn vader gedurende twee weken opgesloten en geslagen en zelfs uitgeleverd aan de politie onder valse beschuldigingen.

4.3. Verzoeker heeft in de loop van zijn asielpprocedure geen enkel document neergelegd. Aldus staat hij noch zijn identiteit, noch zijn reisweg, noch zijn asielmotieven. Verzoeker had een identiteitskaart “nog in Sierra Leone” zodat niet kan worden ingezien waarom verzoeker zijn identiteit niet aan toont, noch waarom hij nooit een paspoort zou aangevraagd hebben. Indien verzoeker beweert illegaal te hebben gereisd dan dient hij nauwgezet en overtuigend toe te lichten hoe hij de systematische strenge en individuele controles van identiteits- en reisdocumenten op de luchthaven heeft kunnen omzeilen. Dit blijkt niet uit het administratief dossier. Verzoeker verklaarde immers dat hij de valse documenten waarmee hij reisde “niet gezien” heeft, en weet zelfs niet vanuit welk land hij naar Europa reisde. Verzoeker toont dan ook niet aan wanneer hij zijn land verliet en of hij er nog aanwezig was bij zijn beweerde problemen. Dit klemmt te meer nu de commissaris-generaal geen geloof hecht aan het asielrelaas omdat verzoekers verklaringen op verschillende punten ongerijmd en ongeloofwaardig voorkomen.

4.3.1. Waar verzoeker zijn verklaringen inzake de situatie van zijn vriendin verklaart in het verzoekschrift, weerlegt hij evenmin de vaststelling dat het niet aannemelijk is dat hij geheel onwetend is over haar, terwijl de aanleiding van zijn problemen en zijn vlucht net was dat zijn vriendinnetje en hun relatie dermate belangrijk voor hem was. De Raad ziet dan ook niet in dat verzoeker zelfs vanuit België niet meer informatie over haar kan bekomen, temeer nu hij verklaarde geen problemen te hebben met haar familie “want ze willen dat ik met hun dochter trouw” (gehoorverslag CGVS, p.5).

4.3.2. Verzoeker is -tegenstrijdig over de bekendheid van zijn vader van zijn relatie met een christelijke vrouw waar hij enerzijds verklaart dat zijn vader pas sinds 2012 op de hoogte was van zijn relatie met C. doch anderzijds dat zijn vader al in 2011 nadat hij weet had gekregen van hun relatie erop aandrong dat verzoeker met zijn nicht zou trouwen. Dit ondermijnt de waarachtigheid van de kern van het relaas te

meer nu verzoekers vader aanvankelijk geen groot probleem maakte van hun relatie en zei dat hij ondanks alles verzoekers vader bleef, doch naderhand nadat hij vernam dat ze zwanger was verzoeker opsloot, sloeg en hem zelfs liet oppakken door de politie onder de valse beschuldiging dat hij geld gestolen had. De Raad kan verzoeker dan ook niet volgen waar hij de handelwijze van zijn vader als een logische escalatie van geweld beschouwt.

4.3.3. Verzoekers verklaringen zijn tevens vaag en incoherent inzake de politieagent, bovendien ook zijn oom. Voorts brengt verzoeker geen enkel nuttig gegeven aan over zijn vriendin en haar zwangerschap. Verzoeker is geheel onwetend inzake hoe het C.verder verging en hij ondernam zelfs geen inspanningen om enige informatie over haar te bekomen. Tenslotte verklaarde verzoeker enkel bevreesd te zijn voor zijn familie maar toont geen problemen met de Sierra Leoneanse autoriteiten aan, zodat hoe dan ook niet kan worden ingezien dat hij nood zou hebben aan internationale bescherming, ook al zou zijn vader gewelddadig zijn – wat niet wordt aangetoond.

4.4. Verzoeker gaat klaarblijkelijk uit van een foutieve lezing en/of interpretatie van de bestreden beslissing waar hij stelt *“Door te argumenteren dat verzoekende partij de bescherming van haar nationale overheden kan uitputten geeft zij impliciet maar kennelijk aan dat zij de het verhaal van verzoekende partij in hoofdlijnen geloofwaardig acht in de zin van artikel 57/7ter van voormelde Wet van 15 december 1980”* en *“Door het intern vluchtalternatief van verzoekende partij in te roepen geeft verwerende partij aan dat de gegronde vrees voldoende bewezen is.”* Immers in de bestreden beslissing wordt duidelijk gesteld dat er omwille van de flagrante ongeloofwaardigheden in zijn verklaringen geen geloof kan worden gehecht aan zijn persoonlijk asielrelaas. Dat de commissaris-generaal heeft *“opgemerkt”* dat verzoeker enkel zijn eigen familie vreest, zodat verzoeker zelfs in de hypothese dat zijn asielmotieven toch *“aan de werkelijkheid zouden beantwoorden”* niet aannemelijk maakt dat hij hieraan niet kon verhelpen door een beroep te doen op de Sierra Leoneanse autoriteiten of zich elders te vestigen maar Sierra Leone moest ontvluchten, laat bezwaarlijk toe te besluiten dat er geloof zou worden gehecht aan zijn persoonlijk asielrelaas. De Raad benadrukt dat de bestreden beslissing in zijn geheel dient te worden gelezen en niet als afzonderlijke zinnen, het is immers het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal deed besluiten om de asielaanvraag af te wijzen. Verzoeker kan dan ook evenmin worden bijgetreden waar hij de commissaris-generaal verwijt te hebben nagelaten *“een lokale analyse van de regio te maken”*.

4.5. De door de commissaris-generaal correct weergegeven tegenstrijdigheden/vaagheden en omissies raken de kern van het relaas en zijn pertinent. Voor het bestaan ervan wordt geen redelijk aanvaardbare verklaring gegeven. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Verzoeker licht niet toe in welke mate de toevoegingen van de advocaat na het CGVS-verhoor en die in het verzoekschrift worden geciteerd, tot een ander besluit zouden kunnen leiden. Noch welke sociale en culturele gewoonten verzoeker kunnen verhinderen terug te keren naar zijn land. De Raad dient vast te stellen na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratieve dossier dat de commissaris-generaal terecht tot de ongeloofwaardigheid van het relaas heeft besloten.

4.6. Tenslotte doet de brief die verzoeker na de indiening van het verzoekschrift nog neerlegde, en waarin hij zijn asielrelaas herhaalt, vergiffenis vraagt voor zijn fouten en zijn liefde en dankbaarheid voor België uit, evenmin afbreuk aan voormelde vaststellingen.

4.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

5. Nopens de subsidiaire bescherming

5.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5.2. Waar verzoeker de verwerende partij verwijt dat zij *“maakt geen enkele pertinente overweging met betrekking tot het recht van verzoekende partij op subsidiaire bescherming”*, gaat hij eraan voorbij dat uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt dat de motieven op grond waarvan besloten werd dat verzoeker de vluchtelingenstatus niet kan worden toegekend, eveneens de beslissing tot weigering van de subsidiaire bescherming schragen.

5.3. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

6. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien januari tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK